

Лекції з історії медицини викладачі читають з мультимедійним супроводом. За 2 тижні перед лекцією лектор обов'язково розмішує на своїй e-mail інформацію для підготовки до лекції: презентації (слайди, таблиці, фотографії, малюнки, графологічні структури), посилання на джерела інформації, в яких детально викладені питання, що будуть розглядатися на лекції. Це дозволяє студенту якісно підготуватися до лекції і підвищити рівень засвоєння лекційного матеріалу.

Наведена методика навчання сприяє творчому засвоєнню дисципліни, підвищує активність студентів при її опануванні.

Література

1. Голяченко О.М., Ганіткевич Я.В. Історія медицини. – Тернопіль, “Лілея”, 2004. – 246 с.
2. Концепція розвитку Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського (інтеграція у світовий медичний простір). – Тернопіль, “Укрмедкнига”, 2006. – 49 с.

ДО ОПТИМІЗАЦІЇ ВИКЛАДАННЯ ІСТОРІЇ МЕДИЦИНИ

Г.І. Вихристюк, С.М. Кулешова, Т.О. Слепова

Викладання історії медицини як обов'язкового предмету в підготовці лікарів було започатковано в повному, сучасному обсязі біля шести десяти років тому – в 1948 році. Це був час становлення історико-медичної науки, формування шляхів та напрямків її розвитку.

Узагальнюючи власний багаторічний досвід викладання цього курсу автори вважають за потрібне поділитись думками з приводу оптимізації організації навчального процесу на курсі історії медицини.

Програма з історії медицини передбачає вивчення процесу становлення і розвитку медичних знань та досягнень в продовж різних суспільних формацій. Одне із основних завдань історії медицини – навчити лікаря історично мислити, вміти бачити явища в їх розвитку, знайти зв'язок минулого з сучасністю і передбачити майбутнє.

Творчий підхід до вивчення предмету історії медицини можливий на основі глибокого аналізу закономірностей в діалектичному розвитку природи, суспільства, медичної науки і практики. Але, чи можливий такий аналіз на рівні знань та досвіду, можливості усвідомлення інформації у молодій людині – студента першого курсу медичного вищого закладу?

Адже викладання курсу історії медицини згідно положень Болонського процесу передбачено протягом першого року навчання: ВНМУ ім. М.І. Пирогова – це перший семестр першого курсу.

Однак, підготовка до семінарських занять з історії медицини вимагає від студентів певного обсягу спеціальних знань, які вони набувають під час вивчення таких фундаментальних теоретичних дисциплін, як анатомія, гістологія, хімія, фізіологія, тощо, а також певних практичних, клінічних знань, які вони отримують при опануванні правил догляду за хворими (другий рік навчання).

З огляду на це, доцільно було б, з нашої точки зору, з користю для справи, перенести викладання історії медицини на четвертий семестр навчання.

ІСТОРІЯ МЕДИЦИНИ З ІНТЕГРАЦІЄЮ В СВІТОВИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР

О.М. Крекотень, О.В. Ткаченко

В 1999 р. Європа на весь світ чітко, ясно і зрозуміло оголосила про реформування своєї системи підготовки фахівців, про нову стратегічну мету своєї освіти з абсолютно конкретними завданнями.

Щодо України освіта та наука завжди перебувала на достатньо високому рівні по підготовці професійних кадрів. На сьогоднішній день необхідність перегляду деяких підходів до викладання у вищій школі викликана потребою у підвищені конкурентоспроможності вітчизняних висококваліфікованих фахівців на світовому ринку праці та приведення вищої медичної освіти у відповідність зі світовими вимогами.

Історія медицини як дисципліна залишилася в обов'язковому переліку предметів для вивчення на першому курсі і складається з двох кредитів.

Перехід на Болонську систему і запровадження ECTS призвело до вищого рівня знань, систематичної послідовної підготовки до занять, більш широкого розуміння і сприйняття предмету. Це вказує на те, що не змінюючи основних багаторічних напрацювань відповідно до викладання предмету, але запроваджуючи нові позитивні зміни Болонської системи ми отримуємо вищу якість у підготовці сучасного молодого фахівця починаючи з першого року навчання, що є основою розвитку загальноєвропейського простору вищої освіти.

Особливе сприйняття щодо нових запроваджень у викладанні предмету слід відмітити у іноземних (англомовних) студентів. Обговорюючи можливі варіанти удосконалення роботи з даним контингентом, ми прийшли до висновку, що найкращий результат отримуємо при інтеграції вимог, організації занять та забезпечення матеріалами до європейських стандартів, і відмічаємо велику підтримку даного напрямку роботи зі сторони студентів, так як, за їх думкою, дана